

AFSCHEID NEMEN IS EEN KUNST

Zo luidde de titel van een cassettebandje dat jij mij cadeau deed toen ik bijna twee jaar geleden - bij nader inzien tijdelijk - afscheid van jou nam. Nu zijn de rollen omgekeerd en ben jij het "lijdend voorwerp". Je verstaat de kunst van het afscheid nemen bijzonder goed. Je kunt terugzien op een indrukwekkende loopbaan in de jeugdbescherming. Daarvan heb ik slechts een paar jaar meegemaakt. Maar genoten heb ik zeker. Een paar associaties hierover:

* enthousiasme en gedrevenheid: op de recente training "omgaan met agressie" was je zo af en toe lekker aan het dollen; ik herinner me een situatie waarin ik in de auto van de Calandstraat vertrok en jij bijna aan het portierraam hangend nog even de laatste informatie over een zaak door kwam geven; vol overgave stortte jij je op het inwerken van jouw opvolgster Zeliha, letterlijk tot de laatste dag. Van de week zei je nog: "eigenlijk zouden we er nog een paar weken bij moeten hebben, maar we redden het wel hoor." Het plezier datje dan laat zien werkt aanstekelijk.

* betrokkenheid: duidelijk een kernkwaliteit van je. Je kon zo nu en dan door het vuur gaan voor de jou toegewezen minderjarigen; en oprecht blij zijn met alle successen of succesjes. Gisteren nog beschreef je trots hoe een jongere in haar nieuw ingerichte huisje woont. En de meeste tevredenheid ligt dan in het feit dat ze dat zelf voor elkaar gekregen heeft. Je werkte vanuit een didactisch model, waarin je trachtte de jongere nog iets mee te geven aan normen en waarden. Hier kwamen je onderwijsachtergrond en hulpverleningskwaliteiten samen.

* flexibiliteit: volgens mij kun je een boek schrijven over alle veranderingen die jij hebt zien langskomen, of het nu de organisatie zelf betreft of de vorm en inhoud van het werk. Heb je bij voorbeeld ooit bijgehouden hoeveel verschillende teamleiders voorbijgetrokken zijn? Steeds weer maakte jij de zaken eigen, zo nu en dan met gemor maar altijd loyaal .

* tempo: als ik je regelmatig door het pand zag rennen dacht ik wel eens: die moet toch moeite hebben haar eigen tempo bij te benen...maar nee hoor, het enige effect leek te zijn dat bij anderen de tong op de schoen kwam te hangen. Ik zal er niet voor pleiten in het functieprofiel van de gezinsvoogd op te nemen dat deze om half vijf in de ochtend op dient te staan om nog even aan een rapport te werken; het typeert wel jouw gedrevenheid.

* kwaliteit, last but not least: jij had en hebt de lat hoog liggen. Daarmee maakte jij het jezelf niet altijd even gemakkelijk, maar kiezen voor de weg van de minste weerstand valt hier nu eenmaal niet mee samen.

Ik heb erg veel plezier beleefd aan onze samenwerking.

De jeugdbescherming raakt een vakvrouw kwijt!

Nog een typerende opmerking: je vertelde dat een aantal jongeren verbaasd had gereageerd toen je ze vertelde dat je ging stoppen omdat je binnenkort zestig wordt. Ze vonden je nog veel te jong voor zo'n leeftijd! Veel plezier wens ik je toe in het wat meer passieve deel van je loopbaan, hoewel dit bij jou toch als een contradictio in terminus klinkt. We hebben een cadeau voor je gekocht, bedoeld ter verfraaiing van je bureau. Ik weet alleen niet of daar wel plaats voor is, met al die scanners, muizen en andere computeraccessoires. Een hobby van je waar je nu nog meer tijd voor gaat krijgen.

Irene, bedankt voor alles wat jij voor de jeugdbescherming hebt gedaan en voor de bijzonder prettige samenwerking in de afgelopen jaren.

Ik heb ook nog een persoonlijk cadeau voor je: [een foto](#) die ik in India heb gemaakt en die uitdrukt waar jij de afgelopen 30 jaar voor hebt gestaan: een kwetsbaar kind dat zich goed beschermd voelt.